

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

567. Qualiter solvenda pensio imposita beneficio unico, dum non tantùm fructus illius, sed & titulus, seu beneficium pensione gravatum dein dismembratur, & constituuntur duo beneficia diversis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Questio 567. Qualiter solvenda pensio imposita beneficio unico, dum non tantum fructus illius, sed & titulus, seu beneficium pensione gravatum deinde dismembratur, & constituuntur duo beneficia diversis collata?

Respondet Barb. juris Eccles. l. 3. c. 9. n. 73, citans Seraph. decis. 1429. n. 6. & 7. quod, quando dismembratur tantum fructus, adhuc tamen ex illo beneficio pensione gravato solvenda sit integrè pensio, modò remaneant illi tot alii fructus, ex quibus pensio solvi possit; si verò dismembrati sunt & tituli, & pensio ex utrisque (per quod videtur intelligere ex utriusque tituli fructibus) debetur, pensionarius habeat electionem agendi contra quem maluerit ex duobus possessoribus pro tota pensione, modò fructus sint tantæ pensionis capaces. Est autem hic casus diversus ab eo, ad quem responsum *quest. preced.* (foret tamen idem, si poneretur prius post dismembrationem beneficii binis illis titulis imponi pensionem) adeòque non mirum, quòd diversimodè ad hunc casum respondeatur.

Questio 568. An, & qualiter pensio solvi possit per Procuratorem, vel etiam Campforem?

1. **R**espondeo ad primum: In vim veri mandati posse solvi per procuratorem seu mandatarium; ubi autem proponitur soluta pensio per procuratorem in vim mandati, mandatarius, quique fines diligenter excutiendi; similiter data ex patto (schedula bancaria per campforem, qui eam conscripsit, solvi potest; cum actus attribuitur ordinanti, non exequenti. *Lott. l. 1. q. 38. à n. 150.*)

2. Respondeo ad secundum: Quod attinet ad modum solvendi per campforem in vim schedulae bancariae, cujus usum frequentissimum esse in Urbe, ait *Lott. loc. cit. nu. 155.* Notandum ex eodem *ibid.* campforem seu mercatorem per eam schedulam se obligare, stans temporibus, per tot annos, vel ad pensionarii, vel titularis vitam se soluturum sub juramento & obligatione Camerali absque ulla profus exceptione, excepto casu mortis beneficiarii, illaque schedulam ita conscripserit consuevisse eam tradi pensionario, adveniente deinceps tempore solutionis, ostensa per pensionarium ejusve legitimum procuratorem hac schedulam campforem, hunc, postquam solvit, solere à tergo ipsius schedulam scribere & annotare quantitatem solutam cum die & anno, ut semper ex eadem scriptura justificetur obligatio campforem erga pensionarium, simulque constet de illius diminutione per dictas annotationes ad commodum ipsius campforem; cum non possint fieri hæc annotationes aliter, quam de ipsius creditoris consensu, quo stante, utrimque confurgit probatio pro & contra.

Questio 569. Qualiter probetur solutio pensionis, præcipue voluntaria, beneficio pleno imposita, seu illius, quæ est de consensu, seu ex causa lucrativa ad evitandum effectum nullitatis pensionis in eventu non integra factæ solutionis ex vi decreti adijci soliti istiusmodi reservationi pensionis de consensu ob fraudis præsumptionem, ut dictum supra; cum facile titularis consentit istiusmo-

di reservationi pro consanguineo vel amico suo, non tamen ut ipse consentiens pensionem solvat in vita sua, sed ejus successores?

1. **R**espondeo primò: Teneri beneficiarium debitorem docere de vera, reali, & integra solutione omnium terminorum decursum tempore prædecessoris. *Corrad. pr. benef. l. 5. c. 3. n. 13. in fine. citans Seraph. decis. 802. n. 2. & seq. Card. de Luc. de pens. d. 7. n. 2.* dicens, pensionem in totum corruiere, si de vera & effectiva solutione median- te pecunia numerata omnium terminorum non doceatur, adeò, ut secundum *Tond. de pens. c. 3.* quem citat, confitit de vera & effectiva solutione ultimorum terminorum trium, non intret adhuc præsumptio de solutis antecedentibus, resultans ex *l. quicumque, c. de apoch. publ. l. 11. ed. quòd in materia odiosa & de fraude suspecta, in qua habetur decretum speciale præscribens formam præcisam, non admittatur præsumptio, servire tamen hoc ipsum pro uno ex adminiculis, ait Card. de Luca.*

2. Respondeo secundò: Non sufficere qualemcunque confessionem pensionarii de recepta solutione propter collusionis suspicionem; quia talis confessio præjudicare nequit tertio (nempe successori istiusmodi pensionarii excipienti de nullitate pensionis ob non factas integrè solutiones prædecessori suo) quotiescunque ea sit inter hujusmodi suspectas personas. *Corrad. loc. cit. citans Barbof. de votis decisivis. l. 1. voto. 5. n. 30. & 34.* Unde jam etiam non sufficit quietantia quamvis per instrumentum publicum, in quo Notario & testibus dicatur, quòd verè, ac per effectivam numerationem pecuniæ solutio facta sit; quia semper est, & plus non est, quam confessio, quæ, qualiscunque sit, non sufficit. *Card. de Luc. loc. cit. n. 12.* Neque sufficit adhuc produci apochas privatas à duobus testibus subscriptas, in quibus narretur facta solutio in præsentia testium, servatæque alia requisita; nisi testes formiter examinentur, qui nullam patientes exceptionem tam in legitimo examine, quam persona, & dicto bene concluderent de ipsa vera reali solutione coram ipsis facta: adeò, ut non sufficiat quod recognoscant apocham, ac dicant, veram esse eorum subscriptionem; quia ita verificare dicuntur scripturam, non verò contenta in ea; & sic semper tantum remanet confessio, quæ non sufficit. *Card. de Luc. loc. cit. n. 7.*

3. Respondeo tertio: Ad istiusmodi dictas fraudes evitandas jure optimo stylus Curie obtinuit; ut in vim prædicti decreti hujusmodi solutiones non possint probari, nisi per instrumenta publica cum subscriptione Notarii publici & duorum saltem testium simul subscribentium (vel saltem subscriptioni præsentium, ut *Rot. in Calagurit. pens. 17. Jun. 1624.*) assententium, se vidisse beneficiarium numerare pecuniam pensionario, qui eam traxit, ut sæpe *Rota*, & signanter in *Bergom. pens. 27. Nov. 1625.* & *Parmens. pens. 27. Jan. 1627.* *Corrad. loc. cit. Barbof. loc. cit.* quem modum probandi solutionem per scripturam seu instrumentum publicum, quamvis sufficientem omnino esse, & per eum sine dubio satisfieri decreto illi, dicat *Card. loc. cit. n. 6.* illum tamen præcisè requiri, seu esse formam præcisam, negat *n. 8. & 12.* dicens, sufficere testes nullam patientes exceptionem, qui id bene concluderent (nimis enim essent contestes de loco & tempore præcisò concludentes de visu numerationis pecuniæ coram se factæ, specificando etiam